

[Carl Petersen.]

rentning og Amortisation af Anlægskapitalen paa de 5 Mill. Kr., der antagelig andrager ca. 3 Kr. pr. Sygedag, saaledes at det samlede Beløb, som Amtet har at udrede pr. Sygedag, bliver godt 12 Kr. i 1945 imod 2 Kr. 85 Øre i 1934, og for det kommende Aar er Tilskuddet beregnet i Budgettet til 13 Kr.

Disse Udgifter hviler for Amternes Vedkommende næsten udelukkende paa den faste Ejendom og vil derfor, som jeg før sagde, i høj Grad være bestemt af Landbrugets Konjunkturer. Nu ved jeg godt, at der er delte Meninger om, hvorvidt Skattebyrden fortrinsvis skal hvile paa den faste Ejendom eller paa Indtægt og Formue, og det skal jeg ikke tage Stilling til ved denne Lejlighed. Men det, jeg over for den højtærede Indenrigsminister vilde fremhæve i denne Forbindelse, er ikke Spørgsmaalet om dette med Skatten, men derimod om, hvorvidt Udviklingen til Gavn for Samfundet skal fortsætte, eller der maa ske en Tilbagegang, naar Lavkonjunkturerne før eller senere melder sig.

Der er efter min Mening kun to Udveje, der er farbare. Den ene er at forhøje Sygehustaksterne for Indlæggelse klækkeligt, og den anden at lade Staten gaa ind med et meget større Beløb i Tilskud, end Tilfældet nu er, og der er vel ikke mange i denne Sal, der mener, at den først anviste Vej kan betrædes med Held for en retfærdig Løsning. Det vil maaske blive hævdet, at naar Konjunkturerne vender, vil Udgifterne ved Sygehusdriften ogsaa blive mindre, og det er vel rigtigt i nogen Maade, men man bør huske paa, at en Del af den store Udgiftsstigning, her er Tale om, bestaar deri, at de Funktionærer og Arbejdere, som har været beskæftigede i Sygehusene før i Tiden, har haft en saadan Løn og saadanne Arbejdsforhold, at de ikke stod i rimeligt Forhold til den Arbejdsindsats; der blev gjort, og at der derfor ikke kan forventes den store Nedgang paa denne Konto, som Tilfældet er paa de andre, og da den er langt den dominerende, har den ogsaa den største Betydning.

Jeg kan i denne Forbindelse nævne, at Udgiften til Lønninger paa det Sygehus, jeg før nævnte, var i 1934 pr. Sygedag 2 Kr. 39 Øre, i Regnskabet for 1945—46 er den steget til 6 Kr. 32 Øre, og paa Budgettet 1946—47 er den steget til 8 Kr., altsaa en Stigning paa 5 Kr. 61 Øre i Løbet af 10 Aar. Hvis jeg ikke er meget galt underrettet, arbejdes der i den højtærede Ministers Ministerium med Planer, der lønmæssigt vil

betyde endnu større Belastning af denne Konto, ligesom jeg vil anføre, at det af Ministeriet gennem et nylig udsendt Cirkulære stillede Krav om, at Turnus-Kandidaternes Løn skal forhøjes med 75 Kr. pr. Maaned, for det omtalte Sygehus vil betyde en samlet Merudgift paa ekstra 7 000 Kr.

Alt sammen er det med til at skabe større og større Betæneligheder hos de Mennesker, der har med Sygehusadministrationen at gøre. Jeg er blandt dem, der mener, at disse Lønforhøjelser er baade nødvendige og retfærdige, men man kan ikke fortsætte denne Linie, uden at Spørgsmaalet om en mere retfærdige Fordeling af Byrderne tages op til virkelig Løsning. Jeg tror, det vil blive nødvendigt at tage hele Spørgsmaalet om vort Sundhedsvæsen op til Drøftelse i den kommende Tid, og jeg er ikke uimodtagelig for den Tanke, at det offentlige overtager hele dette Omraade, saaledes at al Syge- og Hospitalshjælp er gratis for alle Borgere. Ser man paa alt, hvad der i Dag ydes fra det offentlige til disse Formaal, og dertil lægger, hvad der betales i Forsikringspræmier af Sygekasse-medlemmer — enten man vil kalde det Præmie eller Skat, kan det jo gaa ud paa eet —, er Margenen ikke saa forfærdelig stor, og hvis man saa tager i Betragtning, at den forebyggende Sundhedspleje i langt større Udstrækning vil blive anvendt og fremmet, naar det er det offentlige, der ordner det hele, er jeg ikke et Øjeblik i Tvivl om, at saa vil en saadan Ordning blive billigere end den, vi nu har. Men da jeg ikke regner med, at den højtærede Indenrigsminister omgaaende agter at gennemføre en saa gennemgribende Ordning, henstiller jeg, at der skabes Udveje for, at der af Statens Midler ydes Sygehusene langt større Tilskud, end Tilfældet nu er.

Paa et Omraade betales der nu et nogenlunde antageligt Tilskud. Det er, naar Talen er om Tilskud til Tuberkulosestationerne. Hertil yder Staten Halvdelen af samtlige Udgifter. Hvis den højtærede Minister kunde lade dette Fortilfælde være bestemmende, vilde det i høj Grad blive modtaget med Tilfredshed i By- og Amtsråd, altsaa hvis den højtærede Minister strakte sig saa vidt, at Halvdelen af samtlige Omkostninger til Hospitalsophold blev dækket af Staten.

N. Chr. Christensen: Jeg vil gerne over for det høje Ting fremsætte nogle Betragtninger dels af lokal Art og dels af mere almen Art.

Kolding og Koldingegnen er blevet